

И така, моятъ господаринъ ми даде пълна свобода да управлявамъ кръчмата. По Гергьовденъ направихме смѣтка и увѣрихме се, че сме спечелили 120 жълтици. Тоя добъръ човѣкъ ми даде 30 жълтици, т. е. $\frac{1}{4}$ часть отъ дохода, и помоли ме да остана при него и да дѣлимъ всичко наполовина; но азъ се не съгласихъ, защото ми се не искаше да подавамъ ядене и пиене на всевъзможни пияници, които ми се лигавѣха съ своето... Бѣхъ се запозналъ съ едни българи-градинари и пазарихъ се при тѣхъ, — да имъ се не мѣшамъ ни въ къра, ни въ зарара, — за 30 жълтици презъ лѣтото. Моятъ нови господаринъ бѣше изъ Лѣсковецъ; името му бѣше Нико Статеновъ. Проживѣхъ при него цѣло лѣто.

Презъ есенъта, въ 1865 г., господаринътъ на една изъ бахчитѣ желаше да си иде въ Търново; но нѣмаше такъвъ единъ човѣкъ, когото да остави на своето мѣсто. Повѣрнитѣ му момчета трѣбваше да идатъ съ него, защото ни единъ изъ тѣхъ не бѣше си ходилъ четири години. Пристанахъ. Господаринътъ ми остави да продавамъ лукъ и да обдърждавамъ момцитѣ му до пролѣтъта. Единствената награда, която азъ пожелахъ да добия отъ господарина си, бѣше да ми донесе известия изъ отечеството ми.

Х. БУКУРЕЩКИТЪ БЪЛГАРИ И РАКОВСКИ

Разнесе се гласъ, че румънскиятъ князь Куза е изгоненъ и че Турция протестира и иска да мине съ своята войска въ Румъния. Това произшествие ме накара да помисля по-енергически за своето поробено отечество и да гледамъ да се възползувамъ отъ обстоятел-